

Rock na Sutli

Urednik: Klemen Govedić

Rock na Sutli

Erasmus+

MoViT

Projekt je financiran od strane Europske komisije. Sadržaj publikacije je zaključni izraz stajališta autora. Nacionalna agencija te Europska komisija nisu odgovorni za bilo kakvu upotrebu informacija koje sadržava publikacija.

Humска udruga mladih (HUM) se već 12 godina bavi organizacijom rock festivala i drugih društvenih aktivnosti. Za Mladinsko društvo Bistrica ob Sotli (MDBS) iz Slovenije može tvrditi isto, samo što su oni aktivni nešto duže. Ali, detaljniji pregled pokazuje da su događanja obiju udruga bitno razlikuju. Dok se HUM bavi organizacijom jednog velikog festivala u godini, članovi MDBS rade na manjim klubskim događanjima.

Dana publikacija je jedan od dokaza rezultata našeg strategijskog partnerstva. Sadržava povijesni pregled glazbenih skupina i festivala obiju naselja. Neki od drugih rezultata projekta su: razmjena lokalnih bendova, vizija razvoja suvremenih glazbenih sadržaja oba kraja, dva kraća dokumentarna filma, kao i međusobna povezanost između partnera, razmjena prakse, obogaćivanje sadržaja oba partnera te potpore lokalnih zajednica.

Urednik: Klemen Govedić

Autori teksta: Matija Mlinarec i Klemen Govedić

Intervjui: Klemen Govedić i Jelena Kušar

Fotografije: Željko Đurin, Slaven Jandžel, Dragan Kušec, Jelena Kušar, arhiv Humske udruge mladih

Dizajn: Uroš Zupan

Izdavač: Mladinsko društvo Bistrica ob Sotli, listopad 2016

Tisak: OKo

Naklada: 400

Rock na Sutli

UVOD

Hum na Sutli je mala općina smještena na sjeverozapadu Hrvatske na samoj granici sa Slovenijom koju zacrtava rijeka Sutla. Općina je poznata po proizvodnji stakla i kalupa za staklo što ju čini prepoznatljivom u Europi i svijetu. Neki bi se usudili reći da svaka četvrta staklena ambalaža u svijetu dolazi baš iz Huma na Sutli. Hum na Sutli je jedno od rijekih mjesta koja imaju svoj jezik. U šali možemo reći da nisi pravi Humčan ako te ljudi iz susjedne općine razumiju što govorиш. No kad su u pitanju susjadi Slovenci, oni razumiju većinu pa tako granica nije nikad predstavljala prepreku za druženje. Zbog toga se često kaže da su Hum i susjedni Rogatec kao jedno mjesto. U Humu na Sutli nikada nije postojala rock tradicija sve dok se skupina mlađih nije okupila u udrugu i željela promijeniti neke stvari. Prema pričama, udruga mlađih je nastala iz čiste želje da se pokuša napraviti program za mlade koji do tada nije postojao. Tako je nastao festival pod nazivom Hoomstock. Rezultat želje i truda je doveo do priče koje je prepoznata diljem Hrvatske i van granica. Naime, Hoomstock je iz malog lokalnog rock događaja narastao u jednog od najvećih rock festivala u regiji na kojemu su u jedanaest godina nastupila najveća imena hrvatske rock glazbe. Festival je nakon deset godina postao i višednevni festival sa organiziranim kampom i popratnim sadržajem. Hoomstock također ima i humanitarnu notu koja je barem malo uljepšala trenutke najpotrebitijima iz lokalne sredine.

HUM NA SUTLI

SMJEŠTAJ I PRIRODNE KARAKTERISTIKE

Krapinsko-zagorska županija smještena je u sjeverozapadnom dijelu Republike Hrvatske. Obuhvaća zapadni dio središnje Hrvatske dok u funkcionalnom smislu pripada području zagrebačke makroregije. Geografski gledano, podudara se s prirodnom regijom Donje Zagorje koje je omeđeno vrhovima Macelja i Ivančice na sjeveru, Medvednicom na jugoistoku, vododijelnicom porječja Krapine i Lonje na istoku te rijekom Sutlom i državnom granicom s Republikom Slovenijom na zapadu.

Hum na Sutli,
Izvor: www.humnasutli.hr

Općina Hum na Sutli jedna je od jedinica lokalne samouprave Krapinsko-zagorske županije, točnije, jedna od njezinih 25 općina. Površinom općine iznosi 36,83 km² te predstavlja 3% ukupnoga područja Županije i spada u srednje velike jedinice lokalne samouprave u Županiji.

Smještena je u sjeverozapadnom dijelu Krapinsko-zagorske županije. Sjeverna i zapadna granica Općine (rijeka Sutla i Sutlansko jezero), u dužini od 27 kilometara, ujedno je i međudržavna granica Republike Hrvatske i Republike Slovenije. Sjeverno i zapadno od Općine smještene su slovenske općine Rogatec, Rogaška Slatina i Podčetrtek, dok se na istoku Općina svojim područjem naslanja na prostor općine Đurmanec. Na jugu općina Hum na Sutli graniči s općinama Zagorska Sela i Desinić te gradom Pregrada.

Sa stajališta prometne povezanosti, općina Hum na Sutli prometno je izolirana jer je isključena iz najvažnijih sustava prometnih koridora koji prolaze područjem Krapinsko-zagorske županije u smjeru sjever - jug. Ova činjen-

ica uvelike je odredila razvoj Općine kroz povijest. Najveći značaj imaju međunarodni granični prijelaz u Lupinjaku te međudržavni u Humu na Sutli, ali za odvijanje lokalnoga prometa bitni su i malogranični prijelazi u Malomu Taboru i Klenovcu Humskom.

Općinu Hum na Sutli čini osamnaest naselja: Brezno Gora, Donje Brezno, Druškovec Gora, Druškovec Humske, Gornje Brezno, Grletinec, Hum na Sutli, Klenovec Humske, Lastine, Lupinjak, Mali Tabor, Orešje Humsko, Poredje, Prišlin, Rusnica, Strmec Humske, Vrbišnica, Zalug i sam Hum na Sutli u kojem je sjedište općine.

PRIRODNA OBILJEŽJA I RESURSI

Obzirom na prirodno-geografska obilježja, općina Hum na Sutli pravi je predstavnik Županije kojoj pripada. Prirodno-geografska obilježja Županije, poglavito geološka, geomorfološka, klimatska i pedološka, u potpunosti karakteriziraju i prostor Općine. Brojna reljefna uzvišenja odvojena proplancima i manjim udolinama, s visinskim razlikama od tristotinjak metara, naglašavaju reljefnu dinamiku prostora, dok njegova klimatska obilježja imaju sve značajke kontinentalne klime.

Općina Hum na Sutli prostire se na površini od 36,83 km² u najzapadnijem dijelu Krapinsko-zagorske županije. Sa sjeverne i zapadne strane, uz rijeku Sutlu i Sutlansko jezero, graniči u dužini od 27 km s Republikom Slovenijom. Unutrašnji prostor općine tvore brežuljkasti i niskobrdoviti tereni s istaknutim vrhovima, proplancima i potočnim dolinama. Visinske razlike dolina i brežuljaka kreću se od 218 do 485 m nadmorske visine. Na području općine prevladava kontinentalna klima. Prema geotektonskoj rajonizaciji, područje općine Huma na Sutli pripada zapadnom dijelu Panonskog bazeina, a geološki sastav i proces njegova razvitka u šaroliki.

DEMOGRAFSKE KARAKTERISTIKE I KRETANJA

Prema službenim statističkim podacima i popisu stanovništva iz 2011. godine, na području općine Hum na Sutli u 18 naselja živi ukupno 5.060 stanovnika, od čega 51,62% čine žene. Gustoća naseljenosti je 137 stanovnika/km² i veća je od prosjeka Krapinsko-zagorske županije (107 stanovnika/km²) i od prosjeka Republike Hrvatske (76 stanovnika/km²). Ipak, prisutan je trend pada broja stanovnika kako prema zadnjem popisu tako i kroz cijelu drugu polovicu 20. stoljeća.

Konkretno, prema podacima prethodnog popisa stanovništva provedenog 2001. godine, na području Općine živjelo je 5.476 stanovnika u ukupno 1.754 kućanstava.

Područje Općine pokrivaju dvije katoličke župe (Taborsko i Prišlin), osnovna osmogodišnja škola Viktor Kovačić s pet područnih četverogodišnjih odjeljenja (Druškovec, Gornje Brezno, Lupinjak, Prišlin i Taborsko), tri groblja (Taborsko, Lastine i Prišlin) te uređen deponij komunalnog otpada (s južne strane tvornice stakla).

Hum na Sutli obilježava prostorni razmještaj stanovništva te naglašena koncentracija stanovništva u općinskom središtu, koje je ujedno i najveće naselje. U tom naselju živi 1.096 stanovnika, dakle malo više od petine ukupnoga stanovništva Općine, a što je i razumljivo s obzirom na njegovo dominantno značenje u društvenom i gospodarskom životu Općine.

Dobno spolna piramida općine Hum na Sutli ukazuje na pojavu demografskog starenja, a posljedica je smanjenog broja mladih uslijed manjeg broja novorođenih i produženog očekivanog trajanja života. Prosječna starost stanovnika općine Huma na Sutli s pripadajućim naseljima u 2011. godini iznosi 41,3 godina što je povećanje prosječne starosti čak za 3 godine u odnosu na stanje u 2001. godini (prosječna starost 2001. = 38,4 godina).

Prisutan je trend starenja populacije i produljenja radnog vijeka praćen negativnim prirodnim prirastom, što može potencijalno prouzročiti nepovoljan omjer zaposlenika i umirovljenika te probleme u provođenju fiskalne politike, kao i probleme u strukturi radne snage.

OBRAZOVNA STRUKTURA STANOVNIŠTVA

Obrazovna struktura jedna je od najvažnijih značajki stanovništva neke lokalne zajednice, regije ili zemlje. Struktura u kojoj nema nepismenih, a istodobno postoji mnogo stručne radne snage, pogotovo visokoobrazovane, temelj je za dobar gospodarski, kulturni i socijalni razvoj.

Hum na Sutli

Iako velik dio obrazovnih ciljeva, posebno usklađenosti s potrebama na tržištu rada, ovisi o nacionalnoj razini koja izravno utječe na cjelokupni sustav, posve je jasno da se u sljedećih nekoliko godina Hrvatska u cijelosti mora brzo preusmjeriti na industrije i poslove utemeljene na znanju te na gospodarski rast potaknut inovacijama, a u takvim će uvjetima zaposleni trebati biti sposobni brzo mijenjati radna mjesta, izravno surađivati s korisnicima, upravljati sobom i radnom okolinom te sudjelovati u cjeloživotnom učenju.

S druge strane obilježja obrazovanosti stanovnika općine Hum na Sutli pokazuje za 39,9% stanovnika ima osnovno obrazovanje ili manje, srednjoškolsko čak 52%, dok je fakultetski obrazovanih osoba (viša škola i fakultet) 8%, što može neposredno utjecati na povoljan razvoj Općine.

KULTURNO-POVIJESNA BAŠTINA

Na području općine Hum na Sutli značajna sredstva izdvajaju se za potrebe kulture. Time se značajno utječe i na samu promidžbu ovog kraja što uvelike omogućava i veći turistički razvoj.

Mali Tabor

Mali Tabor prvotno je bio korišten kao kaštel koji je kasnije pregrađen u barokni dvorac. Povijesni dokumenti spominju ga 1511. kao Kys Thabor. Bio je u posjedu Ivaniša Korvina (1490. – 1504.), Jurja Brandenburškog (1509.-1524) koji ga prodaje obitelji Rattkay u čijem je vlasništvu sve do 1793. kada ga naslijeduje njihov nećak, barun Josip Wintershoffen. Kasnijim ženidbenim vezama Mali Tabor dolazi u vlasništvo obitelji Jelačić, a zatim baruna Kavanagh, čiji su potomci držali dvorac do kraja Drugog svjetskog rata.

Barun Kavanagh bavio se arheologijom te je u Breznoj Gori proveo i arheološka istraživanja gdje je otkrio ostatke antičke utvrde s nađenim rimskim novcем i fibulama. Mali Tabor je u 18 st. bio jednokatni dvorac s tri cilindrične kule čiji je dvorišni dio u prizemlju bio otvoren arkadnim lukovima, danas djelomično zazidanima. Istočno je krilo dvorca nadograđeno u 19. st. Danas je „mali brat“ dvorca Veliki Tabor u zapuštenom stanju, ali još uvijek svojim vanjskim izgledom plijeni pažnju svakog prolaznika. No, uz pravi sadržaj i angažman šire zajednice mogao bi postati jedna od turističkih atrakcija ovoga kraja!

Arheološko nalazište Veliki Gradiš – plemićki grad Vrbovec

Arheološko nalazište Veliki Gradiš, neposredno kraj sela Klenovec Humski poznato je u arheološkim krugovima već odavna, a ubraja se među najstarije zagorske obrambene utvrde iz 13. stoljeća. Ova utvrda štitila je važnu prometnicu uz Sutlu prema Štajerskoj. Ujedno, 1269. godine, Vrbovec se spominje kao sjedište Vrbovečkog arhiđakonata te upravno-crkveno središte čitavoga kraja.

Ruševine burga, tj. pretpostavljenoga plemićkog grada Vrbovca, poznatog isprva samo na temelju skromnih povijesnih vrela koja pratimo od 1267 do 1497. godine, probudile su tijekom 19. stoljeća zanimanje irskog baruna Jakova Kawanagha, vlasnika dvorca Mali Tabor, prema strmom briježu koničnog izgleda i otesana vrha, kojega je pučanstvo okolnog sela Klenovca Humskog trajno obilježilo toponomima Veliki Gradiš ili Veliko Gradišće. O tim prvim arheološkim istraživanjima nisu sačuvani nikakvi podrobniji podaci.

Susjednom južnjem i manjem briježu, presječenom današnjom prometnicom Hum na Sutli - Klenovec Humski - Kostel - Pregrada, u povijesnom sjećanju puka očuvan je znakovit mjestopis Mali Gradiš ili Malo Gradišće. Spomenuta dva briježa, pogodna za obranu, a smještena uz važnu prometnicu Celje - Krapina, koja je djelomično prolazila dolinom rijeke Sutle, najvjerojatnije su nekoć oblikovala složeniji obrambeni sklop, poznatiji u srednjem vijeku pod nazivom plemićki grad Vrbovec. Povijesna vrela potvrđuju vrlo rano spominjanje plemićkoga grada Vrbovca još 1267. godine. Tijekom godine 1987, odnosno potom 1994., stručna ekipa Instituta za arheološka istraživanja organizirala je manja pokusna arheološka istraživanja položaja plemićkog grada, koja su za cilj imala, prije svega potvrđivanje stručne sumnje o postojanju srednjovjekovne utvrde i provjeru stanja nalazišta, pa potom podrobno upoznavanje opsega, karakteristika i slijeda graditeljskih, odnosno stilskih mijena na spomeničkom sklopu.

Narodna knjižnica Hum na Sutli

Knjižnica u Humu na Sutli započela je s radom kao knjižnica Tvornice stakla Straža, 1956. godine. U novoizgrađenom Domu kulture, 1983. godine, Knjižnica i čitaonica dobila je novi prostor (37,56 m²), fond knjiga tada je brojio 2400 naslova, a učlanjeno je bilo 320 članova. Do 1990. godine fond knjiga povećao se na 5000 naslova, a broj članova narastao je na 1000 korisnika. Do 1996. godine knjižnica je djelovala u sastavu Tvornice stakla Straža, a tada počinje djelovati u sastavu općine Hum na Sutli, koja je 2000. godine u suradnji s Matičnom službom Knjižnica grada Zagreba izradila program proširenja i uređenja prostora za rad Knjižnice i čitaonice.

Sredstva su osigurali općina Hum na Sutli i Ministarstvo kulture RH. Knjižnica je u novouređenim prostorima, od 116 m², otvorena 2001. Uz odjel za odrasle, uređen je dječji odjel, kutak s računalom, čitaonica, prostorija za deponij knjiga, čajna kuhinja i sanitarni čvor. Knjižnica je smještena u prizemnom prostoru i ima zaseban ulaz. Godine 2006. postoji 115m² knjižnice prošireno je za cca 60 m² gdje se uredio prostor za audiovizualnu zbirku, zavičajnu zbirku i odjel za mladež.

Proširenje prostora i nova oprema omogućili su adekvatan smještaj postojeće knjižne i neknjižne građe koju knjižnica danas posjeduje (radi se o cca 15 7000 naslova) te prezentaciju i pohranu građe koja će se nabavljati, a korisnicima su pružene veće mogućnosti korištenja knjižničnih usluga. Krajem 2006. godine izvršene su sve potrebne radnje od strane Općine kao osnivača da Knjižnica počinje djelovati kao samostalna ustanova pod nazivom Narodna knjižnica Hum na Sutli.

SPORT

Prema podacima općine Hum na Sutli, na području općine djeluje 7 sportskih udruga: Nogometni klub Straža, Pikado klub Scorpion, Sportska udruga Hum, Sportsko ribolovna udruga Klen, Streljački klub Hum na Sutli, Šahovski klub Straža i Teniski klub Sveti Petar.

Od sportsko-rekreativnih sadržaja lovциma je u ponudi šetnja šumama te odmor u Lovačkom domu na Videžu. Rekreativni ribolov mogući je na ribnjacima ŠRD-a Klen, na Drajži. Posebnu atrakciju predstavljaju vidikovići kao što su Žolekov breg, Štuklecov breg, Svekli raj i Videž. Ljubiteljima šetnje i bicikлизma dostupna je posebno uređena staza.

GOSPODARSTVO

Prema podacima Hrvatske obrtničke komore na području općine Hum na Sutli je registrirano ukupno 92 obrtnika. Od toga, najveći broj obrtnika bavi se djelatnošću prijevoza, zatim proizvodnjom i uslužnom djelatnošću.

Najpoznatija djelatnost općine Huma na Sutli je proizvodnja staklene ambalaže. Dvije najpoznatije tvornice su Vetropack Straža po proizvodnji staklenih ambalaža te OMCO Croatia d.o.o. po proizvodnji kalupa za staklo. Zanimljiv je podatak da je svaka četvrta staklena ambalaža na svijetu napravljena u humskom staklu ili kalupu.

Tekst preuzet iz: Lokalna razvojna strategija općine Hum na Sutli, Zagorska razvojna agencija d.o.o.

HUM NA SUTLI NA RUBU DEVEDESETIH

HUM NA SUTLI
NA RUBU DEVEDESETIH

ADALBERT TURNER JUCI (PURICA)

pjevač, solist u Zagrebačkom gradskom kazalištu Komedija

Koji vam je bio prvi bend? Kako ste počeli s glazbom?

Prvi pravi bend u kojem smo počeli svirati i počeli nešto zarađivati je bio Kaligula iz Rogatca u blizini Huma na Sutli. To jako bitno napomenuti, mi smo nekad, Hum i Rogatec, bili praktički jedno mjesto. Nikad se nije reklo da si ti sad u Sloveniji ili si sad ti u Hrvatskoj. To je nama bilo Hum - Rogatec to je bilo: "ke si, zej sem v Rojči gori, ke pa si ti zdej, sem na Brodi, daj le pridi ta v Magnolio al kam boš... v Roza bari al kej se bomo našli pa gremo naprej.. i tako je to krenulo". I ono kaj baš velim, mi Humčani, dosta nas je gravitiralo prema Sloveniji, pogotovo u mjesta poput Celja gdje je velik broj nas pohađao srednje škole. Zatim smo u Sloveniji, u Rogaškoj Slatini imali još jedan bend, Bahnhoff, čak smo bili dosta popularni, a nakon toga sam prešo u Chateau. Chateau i Šank Rock su bila dva najveća rock benda u Sloveniji i tako smo radili nekoliko godina i bilo je OK.

Gdje se na Humu izlazilo nekad?

Kao klinac, uvijek sam bio na igralištu. Igralište je bilo zanimljivo, a danas su igrališta prazna. Nekad je igralište bilo okupljanje mladih, starih i svi smo bili kao jedno. Bio ti klinac od pet godina ili deda ili tata od 55 godina, svi smo bili okupljeni na igralištu. I onda smo tamo i svirali, pekli kukuruz i slično. A lokali u koje se baš zalazilo i nije bilo. Bila je jedna jedina diskoteka Kod Pubija u Rogatcu, to je bio kao diskač. Bio je i Roza bar jedno vrijeme kao noćni klub nekakav, ali tamo i nismo baš previše provodili vremena,

više bismo igrali biljar i tako dalje. Ali da, Pubi je bio diskoteka gdje smo čak i svirali, imali koncerte i to je bilo OK. Zapravo, bilo je više nego danas.

Kakva je bila rock scena tada?

Rock scena je bila čak i dobra, mi iz Rogatca, u Rogaškoj je bilo nekoliko tih malih bendova.. Jedino tu na Humu smo bili ja, Droga (Boris Rebić), Bučan, on je nažalost već pokojni, naš gitarista prvi, on više nije s nama, umro je, bio je bolestan i sad baš pokušavamo organizirati nekakav manji koncert njemu u čast. Svake godine pričamo o tome kako bismo trebali, nadam da će sad dečki koji su tu u Rogatcu to pokrenuti, ja sam ipak malo dalje...

Kakav je bio odnos? Kome se više dolazilo, u Rogatec ili Hum i zbog čega?

Pa ono, navečer se više izlazilo u Pubi, okupljali su se dečki i cure, ponekad bismo tu košarku igrali jer je iznad Pubija bilo igralište, a malo dalje, kod željezničke postaje u Rogatcu imali smo i naše nogometno igralište, stalno smo i stolni tenis igrali i slično. To je bilo jedno malo veće selo, baš smo bili svi povezani, jer neki naši išli su u Rogatec u školu, a neki iz Rogatca su dolazili u školu kod nas u Hum. Kako bi se reklo: pravog čistokrvnog Slovence nema do Celja.

Usporedba između humskih i zagrebačkih bendova?

Zagreb je metropola, grad s milijun stanovnika, ali činjenica je također da je Zagreb postao nekulturan i nemoralan grad, tak da sve te velike sredine danas donose puno više nekih negativnih stvari... Ja to isključivo gledam kroz kazalište, ti točno vidiš kad su došla djeca s neke periferije, van grada i tak dalje. To su kulturna i pametna, lijepo odgojena djeca i milina je koliko su obrazovani i svjesni kako se treba ponašati u kazalištu. Za razliku od toga, kad dođu djeca iz grada Zagreba, to je katastrofa. Jako su nekulturni i čovjek uoči koliko se djeca udaljena 40-ak, 50-ak kilometara razlikuju. Zagreb donosi i razvoj i zaposlenje, ali bojim se da ima puno više negativnih stvari koje sa sobom nosi. Znači, uzimaj od civilizacije ne sve što ti se pruža, nego ono što je dobro.

Kako je imati bend na Humu, a kako u Zagrebu? Kako je s vježbaonama?

U Zagrebu ima puno tih vježbaonica, ali koštaju. Tamo sat vježbanja košta, ne znam , termin u Brozovoj od dva sata 120 kuna ili tako nešto. Ja i jedan frend imamo jednu garažu iznajmljenu na Vrbiku koju koristimo za vježbaonicu. Ima mogućnosti u Zagrebu više, jer ti tu kod nas nemaš toliko prostora, nemaš toliko zgrada koje bi mogle poslužiti, ali s druge strane kad gledaš, tu je naša Kinodvorana koja služi za raju, kad god nekome treba, na kraju krajeva sve su to građani napravili i lijepo je to da se to da građanima na korištenje te da služi svrsi, a ne da je nedostupno. A u gradu moraš to platiti, moraš ovo moraš ono.. Jedino ako netko ima privatnu kuću pa mu starci dozvole da nutra "rondaju".

Koliko je bilo bendova na Humu u Vaše vrijeme i kakva je bila njihova kvaliteta?

U moje vrijeme rock bendova nije bilo. Bili su to ovi kako ih ja zovem – "gažeri" koji su svirali na vjenčanjima i "pljehari", ali rock bendova nije bilo. Bila je u Rogatcu jedino naša Caligula, a na kraju krajeva to su sve bili Humčani... Bučan i Drogec su s Huma, jedino su bili Cesar na bubenju i Dejan pjevač iz Rogatca. Mi smo baš bili rock bend koji je autorske pjesme pisao i to je bio veliki plus svega toga. Bio je još jedan bend koji je Siux pokušavao okupiti, sad basist u Crnom ribaru, isto jednom humskom bendu. On je imao jedan pokušaj benda gdje je plastične kante koristio kao bubanj, a bend se zvao Crna kronika. Rekao sam im da ih moramo zvati Ciroza, ali nije puno izašlo iz toga, svirali su samo u garaži. Ali to je bila volja, to je bila prokleta volja. Ali kako smo onda neki ostarili i malo pametniji postali, onda sam se vratio iz vojske i počeo profesionalno baviti s tim i od '92. sam profesionalno u tom poslu.

Kako komentirate kvalitetu nekadašnjih i sadašnjih bendova?

To je sve dobro, i Ribari i Dečki s Huma su dobro svirali. Žao mi je što su se i oni i Humskeyji raspali. Mislim da Neno sad u Zagrebu negdje svira, a za ove druge ni ne znam gdje su danas, tako da stvarno ne znam što se događa sad s njima. Ribari još nešto sviraju, ja ih nagovaram da krenu s autorskom glazbom jer ipak, cijeli život samo covere svirati mislim i da nema smisla i pogotovo uvijek iste, sve postane malo premonoton i dosadno. Recimo ima naš Tomek Cipan koji fakat ima ideje i lijepo tekstove napiše i zato mu kažem da bi trebali što više autorskih pjesama pisati i svirati, čak je i nebitno za koga rade, bitno da rade i da stvaraju nešto novo i svoje. Jer to ostavlja trag na kraju krajeva: „To je Tomek napisao, to je Juci pjevao, to su naši Humčani“, ili tako nešto. Tako bi se trebalo razmišljati. Sad sam se sjetio Siniše Miklaužića, našeg Humčana, on je svirao klavijature u Kaliguli, a sad vodi Kmety, nekad je vodio i oktet Kaj. Siniša i ja smo snimili prvu pjesmu na humskom dijalektu, Fanika: „Fanika, Fanika, negda fejst nevestica, lepa ti si ženska bla s kraja humskega.“ To je naš Božo Bagula opet napisao tekst.

To kad ja nekome velim da smo mi išli... mi smo za čevape išli igrati star! Rekli su glej, penejz ni ali saki bo dobo porcijsko čevapov! Stari moj... pa ka si nor! Mi smo bili najsretniji ljudi na svetu!

NENAD KUNŠTEK

amaterski glazbenik, jedan od početnika ideje o udruzi mladih i festivalu Hoomstock

Kakav je bio život na Humu u tvojim mlađim danima? Kuda se izlazilo, kako je Hum izgledao?

Fakat se osjećam staro. Kad sam ja bio mlad, bilo je to taman nakon rata. Kako je bilo? Na Humu se nije baš izlazilo jer nisi imao kuda. Za ekipu koja je voljela malo drugi vid zabave, bio je Pubi u Rogatcu, ali većina ljudi je izlazila u Krapinu. Gravitiralo se dosta prema Krapini, tamo je bio Huš svojevremeno, koji je sad opet otvoren ako se ne varam, ne znam u kojem obliku. Ali ipak, ako si mlad, nemaš osamnaest, nemaš vozačku, nemaš auto, bio si jako ograničen i onda se to svodilo na fešte kod ljudi doma, onako lokalno. Nisi mogao ići na neko organizirano mjesto, fakat nije toga bilo.

Što se slušalo?

Nema pojma, fakat.... Magazin? Haha... ne znam. Isto kao i danas - sto ljudi sto čudi. Možda je rock bio malo više zastavljen nego što je danas. Ja nisam baš neki veliki fan prljavaca, oni su bili onako jako zastupljeni, jer njih su slušali i rockeri i poperi, svi. Svi su njih slušali vjerojatno još zbog nekakvog nacionalnog naboja. U principu, slušalo se sve. Nije bilo mp3-ja pa onda kad si došao nekome doma, upalio si radio Salomon ili što već i što je sviralo, to se slušalo. A glazba nije onda bila zastupljena previše.

Kad si počeo svirati, koji je bil prvi bend?

Mogu li tamburaški sastav nazvati bendom? Počeo sam svirati s 4 godine harmoniku, a onda kud koji mili moji. S tamburašima sam prosvirao puno već u osnovnoj školi, a onako neki rock bend... S Humskima smo počeli, a to je bilo... Sad bi me netko mogao ubiti jer ne znam... 2001. ili 2003. tu negdje.

Kako su nastali Dečki s Huma?

To su bile kratkotrajne seanse... Prvotna ideja Dečki s Huma je bila, falio nam je bend koji bi svirao na Hoomstocku besplatno. Pa smo se na brzinu skupili, ekipa s Broda, tko je što znao. Skrpali smo bend i na brzinu napravili repertoar koji se je poslije svidio dosta ljudi. Nakon toga smo imali još nekoliko dosta jakih svirk i poslije smo se malo razišli. Dečki s Huma je bio projekt koji je svake godine zaživio kad se počeo približavati Hoomstock. Kroz godinu ništa, ali kad se približavao Hoomstock, onda smo na brzinu nešto osmislili.

Gdje si svirao nakon toga?

U principu sam s Humskima najviše svirao i to je trajalo više od 10 godina. I tu smo stvarno jako puno svirali i puno gaža je bilo i svega. Tu nas je život svakoga odnio na svoju stranu. Gitarist je počeo raditi u tri smjene, trubač je otišao na školovanje u Graz i tako, bilo nas je svugdje i onda to više nije imalo smisla. Mi smo došli do točke kad jednostavno više nismo imali probe. Mi smo se nalazili i samo hodali na svirke. I kad 5 godina sviraš na isti repertoar, onda ti malo dojadi.

Je li na Humu bio bend koji je radio autorsku muziku?

Koliko se ja sjećam - ne. A bio je u Rogatcu. A ja sam iz one stare garde koja Rogatec gleda kao jednu sredinu zajedno s Humom jer smo tako i odrasli. Bila je Kaligula. U Rogatcu su bila dva ili tri benda koji su već u ono vrijeme radili dosta dobru rock glazbu. Konkretno Caligula je imala dosta dobre rock komade i bili su šestoki bend i oni su u Sloveniji bili dosta svirali. Bio je to bend iz Rogatca, ali bili su tu i Siux i Nikola Drašković je jedno vrijeme pjevao, pa Juci mi se čini, Siniša Miklaužić. Tako da tu je dosta ljudi procirkuliralo, ali to je bio jedan jači bend koji je u to vrijeme radio na autorskom repertoaru.

Je li na Humu bilo kakvo mjesto za okupljanje? Nekakav klub ili nešto slično... i ako bi nastao, da li bi on mogao zaživjeti?

To je dosta hipotetsko pitanje, ali ima nekoliko činjenica. Činjenica je da je Hum mala sredina u kojoj mladi jako cirkuliraju. To se recimo i s udrugom mladih isto događa. Imaš fazu kad si u osnovnoj školi, završiš osnovnu školu i makneš se iz Huma, Hum nema srednje škole. Ideš u Krapinu ili Zagreb. Znači, jedan dio ljudi ode. Onda imaš onaj drugi dio koji je u Krapini pa on donekle može funkcionirati. Poslije srednje škole neki idu na fax ili se zaposli. Uglavnom cirkulira i zapravo rezultat svega je da jako malo ljudi ostaje na Humu čega sam i ja donekle dokaz kao i jedan veći dio moje generacije. Puno ljudi je otišlo. Jesu oni aktivni na onaj ili onaj način i dalje na Humu, ali ljudi odlaze. Hum nije neko mjesto gdje se puno ljudi zadrži cijeli život. Od tuda kreće jedan veći problem. Ti sad i da imaš klub i da netko krene nešto raditi, ljudi se zbog nekih objektivnih razloga ljudi raziđu i tu je to u malim sredinama teško.

HUMSKA UDRUGA MLADIH

Humska udruga mladih (skraćeno HUM) je osnovana 2005. kao nevladina, nestramačka, neprofitna udruga mladih sa svrhom okupljanja mladih s područja Huma na Sutli. Prvenstveni ciljevi Udruge su okupljanje i zbližavanje mladih te poticanje sportskih, kulturnih i zabavnih sadržaja na području općine Hum na Sutli.

Hoomstock je jedan od prvih projekata koji je udruga pokrenula bio je mali glazbeni koncert u maloj staroj kinodvoranu koja je počela s tek nekoliko prijatelja iz tada aktualnog benda Humskey. Dečki su kroz godine sviranja shvatili da su prosvirali cijelu Hrvatsku, a „doma“ nisu odsvirali niti jednu pjesmu. U regiji u kojoj su slovenske polke i dani piva maksimum, rodila se ambiciozna ideja Hoomstoka.

Ideja za ideju, misao za misao i smislio se koncept prvog Hoomstoka koji se održao 2006 godine.

Hoomstock 2006 – KA BOU BOU

S knedlom u grlu i sa strahom od nepoznatog počele su pripreme za prvi Hoomstock i prvi rock koncert u malom mjestu na granici s Republikom Slovenijom. Prvi problem s kojim se mlada ekipa suočila bile su stolice u kinodvorani koje su bile pričvršćene u pod i godinama se o njima nije brinulo.

Uz pomoć lokalnih obrtnika dobio se potreban alat kako bi se stolice ukloile i koncert je mogao početi.

Koncert su obilježili članovi MK Tabor Bajkers koji su za sve pistune priuštili pravi moto show.

Retro 69

Publika s prvog Hoomstocka

Prve godine nastupili su **Retro 69, Superbake, Delikt, The Humskey, Zadruga i Juci**, bilo je stvarno dobro prihvaćeno i sakupilo se preko 400 posjetitelja što je za mali humski kraj bilo iznad svih očekivanja. Ulaznice su iznosile simboličnih 10 kuna, a sakupljale su se donacije za kolegicu koja je nastradala u prometnoj nesreći netom prije samog koncerta i od tog trenutka Hoomstock je postao i humanitarni koncert kojim se pomaže socijalno ugroženim i potrebitim humskoga kraja.

Hoomstock 2007 – ponavljanje Gradiva

Uspjeh prvog koncerta isplatio se mlađoj ekipi tako da je podrška kraja postajala sve veća i veća zbog čega se hrabro upustilo u organizaciju drugog Hoomstocka koji se održao na istoj lokaciji kao i prethodne godine.

Zanimljivo za tu godinu je da je pozornica bio napravljen od novinskog papira koji se lijepio na zavjese pozornice i oslikavao sprejevima. Radovi su se znali odvijati do kasno u noć uz veliki broj novih članova koji su se pridružili sve većoj i kompleksnijoj organizaciji.

Prvenstveno, sami radovi su bili jedno veliko druženje i zabava mlađih entuzijasta kojima nije u potpunosti bilo jasno u što se upuštaju i kako bi sve to za desetak godina moglo izgledati.

Koncert je okupio 600 posjetitelja, a energičnim su nastupima oduševili **Zadruga**, **The Trio**, **Dečki 'z Huma i Rufusi**. Opremljena je računalna učionica za djecu s posebnim potrebama u OŠ Viktora Kovačića. Donirano je 6 poklon bonova vrijednosti od 1500 kn (za odjeću, školski pribor i sl.) djeci iz socijalno najugroženijih obitelji Huma na Sutli.

Hoomstock 2007, plakat

The Trio

HOOMSOTCK 2008. – NEOTKRIVENI TERITORIJI

Nakon uspjeha kojem se nitko nije nadao, Udruga mlađih usudila se krenuti u nepoznato te se susrela s nekim novim problemima i nekim drugim rizicima za razliku od onih tipičnih za organizaciju glazbenog događaja u dvorani.

Hoomstock 2008, plakat

Usudili su se prihvatići organizacije Hoomstocka nad vedrim nebom – OPEN AIR !

Mladi i puni hrabrosti, prihvatali su se organizacije trećeg po redu Hoomstocka na igralištu Osnovne škole Viktora Kovačića. Prvi problemi nastali su samim prostorom koji je u tom trenutku bio preveliki te ga se trebalo ogradići što se i napravilo skelom prekrivenom platnom. Radovi su trajali 3 dana koji su uključivali postavljanje šatora u slučaju kiše, postavljanje pozornice, gradio se šank te naposljetu „ušminkavanje“ samog koncertnog prostora.

Prvi open air Hoomstock je opet sve iznenadio te je koncertu prisustvovalo preko 1200 ljudi s posjetiteljima iz cijelog Zagorja.

Nastupili: **Queen Real Tribute Band, Kula, Dijabaz, Delay, Dečki 'z Huma, 6 Wheel Cadillac**. Plaćena je operacija očiju Ivanu Grdiću, štićeniku doma za nezbrinutu djecu kod Štefanije Orel iz Huma na Sutli, bez koje bi u potpunosti oslijepio.

HOOMSTOCK 2009 – PRVO „VELIKO“ IME

Nakon još jednog Hoomstocka koji je opet sve iznenadio počelo se razmišljati o velikim imenima hrvatske scene te su te 2009. došli velikani - **Atomsko sklonište**. Sama pomisao da će ikone rock glazbe posjetiti maleni Hum na Sutli iz perspektive klinca s Huma bio je jako upečatljiv te je njihovim dolaskom Hoomstock postao najbolji festival na svijetu.

Uz spomenuti bend **Atomsko sklonište** nastupili su i **Crni Ribar**, **Chimily's**, **Bad Mushrooms** i **Sindikat**. Kupljen je poseban inhalator Valentini Pongračić iz Priština, učenici 8. razreda koja je bolovala od cistične fibroze.

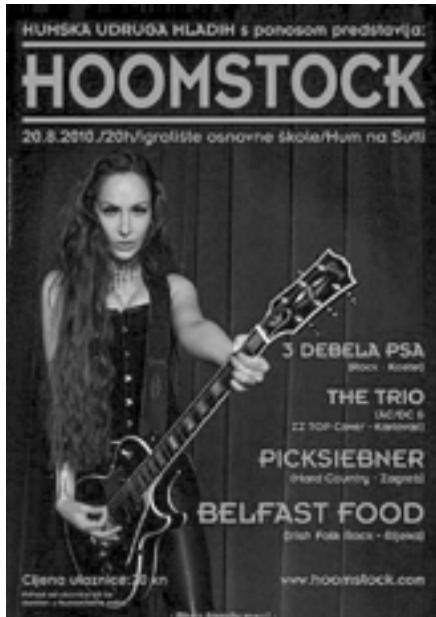
Hoomstock 2009, plakat

Rock na Sutli

HOOMSTOCK 2010. – NAJBOLJI FESTIVAL NA SVIJETU

Kako nadmašiti najbolji festival na svijetu? 2010. bila je još jedna stepenica više te su po prvi puta na Hoomstocku nastupila dva eminentna imena HR scene.

Belfast Food, Picksiebneri, The Trio i 3 Debela psa postavili su ljestvicu na neke nove visine što je rezultiralo rekordnim brojem posjetitelja. Hoomstockom '10 donirano je 10 poklon bonova vrijednosti po 1500 kn (za odjeću, školski pribor i sl.) djeci iz socijalno najugroženijih obitelji Huma na Sutli.

Hoomstock 2010, plakat

Belfast Food

Picksiebner

Hoomstock 2011. – DANCING IN THE RAIN

Lagana kiša i vrhunska atmosfera obilježili su Hoomstock '11 na kojem se sakupilo 1500 posjetitelja.

Nastupili: **Psihomodo Pop, VIS Peri Deri, Crni Ribar, Dijabaz, Flair.** Kupljene su nove baterije za elektromotorna kolica za Marka Juga koji bojuje od mišićne distrofije. Sufinancirano je postavljanje reflektora na igralištu OŠ Viktora Kovačića.

Hoomstock 2011, plakat

Psihomodo pop

Rock na Sutli

HOOMSTOCK 2012. – CAREVO NOVO RUHO

1500 posjetitelja uživalo je u nastupima bendova : **Pips, Chips & Videoclips, Pozdrav Azri, On/Off AC/DC tribute band**. Također, po prvi puta održan je i Demo Festival čime je izmijenjen dosadašnji format festivala.

Nagradu je uzeo bend **Veleizdaja** iz Zlatara.

Dodijeljena je donacija knjižnici OŠ Viktora Kovačića.

Hoomstock 2012, plakat

Pips, Chips & Videoclips

MK Tabor Bajkers

HOOMSTOCK 2013. – ISTARSKA RAPSODIJA

2013. godine istarski bend **Gustafi** velikobrojnu humsku publiku osuo je nevjerljivom količinom energije te priredio nezaboravan koncert o kojem se govorio godinama. Ništa manje energetični nisu bili ni **Small House Brown**, **The Guest**, **Trnje Live Acoustic** i **Džem**.

Prikupljena sredstva utrošena su na obogaćivanje fundusa knjižnice Područnih škola općine Hum na Sutli te na poklon bonove za nekoliko najugroženije djece s područja općine Hum na Sutli.

Gustafi

Hoomstock 2013, plakat

HOOMSTOCK 2014 – NEKI NOVI KLINCI

Početkom 2014. Udruga mladih napravila je mali zaokret u vodstvu. Nekad klinci koji traže sljedeću svirku preko noći postali su uzorni roditelji i brižni muževi tako da iskra i energija kojom su Nenad i Sandi pokrenuli promjene ogromnih razmjera prepуštena je nekim novim klincima.

Po prvi puta predstavljen je stunt show Jure Križmana koji je oduševio sve okupljene, a za glazbeni show bili su zaduženi **Let 3**, naši dragi susjedi **Mi2, Waterline, Mašinko i The Guest**. 1500 posjetitelja prikupio je sredstva koja su utrošena za pomoć i potrebe mladih iz Huma na Sutli i okolice.

Let 3

Publika

Hoomstock 2014, plakat

Hoomstock 2015 – NOVA ERA

Jubilarno 10. izdanje Hoomstock festivala donijelo je svakojake inovacije, od izložbe fotografija, stand up-a i kazališne predstave do koncerta jednog od najeminentnijih glazbenika u Hrvatskoj.

Sve je započelo izložbom fotografija pod nazivom Ritam 21. kolovoza u Narodnoj knjižnici Hum na Sutli. Ritam je izložba fotografa Željka Đurine iz Konjčine koji nastavlja s nizom samostalnih izložba u kojima ritam pokazuje kao svakodnevnu pojavu koja se proteže u svim dijelovima ljudskog postojanja. U nizu fotografija može se istaknuti ritam kao poveznica koja daje smisao. Ravnateljica knjižnice Narcisa Brezinščak nije krila zadovoljstvo ovom suradnjom, dok je predsjednik Foto kluba Krapina Matija Miklaužić istaknuo kako je Željko aktivan član FKKR-a u svim vidovima rada. Također se ukratko osvrnuo na izložbu te izjavio kako su izložene fotografije uvid u svijet koji fotografi svakodnevno viđaju oko sebe. U nastavku programa autor izložbe je i sam ispričao kako su fotografije zapravo nastale. Otvorenje, na kojem se skupilo 30 – ak posjetitelja, popratio je glazbeni duo – Klemen

Hoomstock 2015, plakat

Edo Maajka

Rock na Sutli

Govedić na usnoj harmonici i Darko Herceg na električnoj gitari, inače članovi grupe Tapatafko koji su nastupili i na Hoomstoku. Izložba je trajala sve do 28. kolovoza, a u tom razdoblju posjetilo ju je 3 stotine ljudi.

Istu večer, u Kinodvorani Huma na Sutli održao se Stand up comedy show na kojem su nastupili Andrija Mario Golubić, Zvonko Kožić, Vedran Sokol, Domagoj Pintarić te naš Zagorac Karlo Šmid. Da su komičari bili odlični, potvrdio je glasan smijeh i ovacije 280 okupljenih posjetitelja, a i činjenica da je suradnja između Udruge mladih Huma na Sutli i Stand up – a nastavljena te se svakoga tjedna u zagrebačkom klubu Vinyl održava slična večer.

Hladno pivo

Kerekeš teatar nije zaobišao ni ovaj događaj, te su 26. kolovoza u Kinodvorani Huma na Sutli održali novu predstavu Krtice. Radnja se odvija na nogometnom terenu u NK Žbunju gdje se domar Stjepan Radički, zvani Štef, bori s krticama. Osim što isproba sve moguće metode koje su ikad ikome pale na pamet kako bi se otjerale krtice, na teren mu dolaze pomoći (i odmoći) razni prijatelji i neprijatelji, a kao šećer na kraju dolazi i Božo, poznatiji kao "Policajac z Mača". Sve likove u predstavi, na maksimalno duhoviti način, tumačio je mladi i nagrađivani glumac Jan Kerekeš, a režiju, kao i svih drugih predstava Kerekesh Teatra potpisao je Ljubomir Kerekeš. Predstavu je posjetilo 250 posjetitelja.

Dolazimo i do glavnoga dana našeg festivala kada su uz demo bendove **Tapatafko i The Ghen, nastupili i Hladno pivo, Edo Maajka i Zadruga**. Na igralištu Osnovne škole Hum na Sutli, 10. Hoomstock otvorio je slovenski bend **The Ghen** iz Bistrice ob Sotli koji je na Hoomstocku nastupio u sklopu projekta Rock ob Sotli. Riječ je o suradnji između Huma na Sutli i

Bistrice ob Sotli koja se temelji na razmjeni hrvatskih i slovenskih bendova. The Ghen je, iako pred malobrojnom publikom, pokazao čvrstu i kvalitetnu svirku iz domene alternative/stoner rocka.

Slijedi bend Tapatafko iz Pregrade koji je nastao na temeljima nekadašnjeg Flaira, a početkom 2015. u bend je došao novi gitarist, promijenjeno je ime u Tapatafko te se krenulo i sa stvaranjem autorskog materijala pop-rock izričaja. Singl Sve ostavljam iza sebe objavljen je u ožujku te je u vrlo kratkom vremenu prikupio puno pozitivnih komentara, a u međuvremenu je snimljen i novi singl Tvoj dan za koji je napravljen i spot za potrebe novinarske grupe na Fakultetu političkih znanosti. Na njihovom nastupu okupilo se već podosta ljudi, a Tapatafko ih je, osim autorskim stvarima, zabavio i pokojom obradom poput Pixiesa, Florence + The Machinea, The Dandy Warholsa, Mando Diaoa, Black Keysa, Jefferson Airplanea itd.

Zadruga

Nakon demo bendova, došlo je vrijeme i za malo rap-a uz poznatog bosanskog repera Edu Maajku koji je publiku zabavio hitovima poput Pri-kaze, No sikički, Panika i mnogim drugima. Kao gost iznenađenja došao je i reper Kandžija koji je nastupio na ovogodišnjem 11. Hoomstoku. Publika se malo prorijedila, no samo zato da bi se pripremila za jedan od najtraženijih hrvatskih punk/rock bendova – Hladno pivo. Publiku je bila brojnija no ikad jer su gajnički punk – rockeri priredili pravi spektakl uz hitove s Džinovskog pa sve do Svijeta glamura čime su zadovoljili potrebe starih, ali i novih fanova. Baš kao i u originalu, pjesmu Teško je ful biti kul s Miletom je otpjevao i Edo Maajka na sreću i veselje publike.

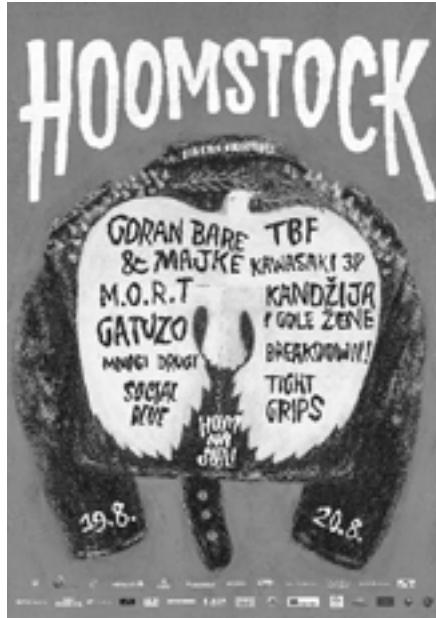
Rock na Sutli

I kao šećer na kraju, zabočki rokeri iz benda Zadruga po treći su put nastupili na Hoomstock festivalu čime su obilježili jubilarno 10. izdanje. Priredili su pravu senzaciju uz neuspješno paljenje motorke i pjevanja frontmena s publikom napravivši odličnu atmosferu među rjeđom, ali još uvijek mnobrojnom publikom.

Valja napomenuti da je koncertu prethodio i Moto free style show motorista Jure Križmana koji je na motoru izvodio po život opasne, no hvale vrijedne vratolomije. Osim njega, par metara dalje momci iz Bar Hazard-a održali su street workout radionicu dok je Berni iz organizacije Pimp my Pump oslikao zidove vrtića Hum na Sutli u svojem prepoznatljivom stilu.

HOOMSTOCK 2016 – MLADI MIJENJAJU SVIJET

Počinje s iskrom. Sjajnom i prštavom. Energija koju ta iskra može pokrenuti je golema, može izazvati promjene ogromnih razmjera, ali postoji kvaka, ako ne nađe na plodno tlo, može nestati u trenu. Iskra koje je pokrenula Hoomstock počela je prije 11. godina. Grupica mladih entuzijasta, ljubitelja glazbe poželjela je učiniti nešto, potaknuti neku promjenu, pokrenuti se. I tako je započela priča o Hoomstocku...

Hoomstock 2016, plakat

Gatuzo

Majke

Humanitarni rock festival Hoomstock u organizaciji neprofitabilne Humske udruge mladih (HUM) održao se 11. godinu zaredom na igralištu pored Osnovne škole Viktora Kovačića u Humu na Sutli, po prvi put u dva dana: 19. i 20. kolovoza.

Već tradicionalni humanitarno-glazbeni festival Hoomstock ove je godine imao najjači line-up do sada čime se htjelo obilježiti prvu dekadu postojanja. Tako su u petak svirali iskusni **Goran Bare** i **Majke** i podignuli su publiku na noge, a zasjale su i neke nove zvijezde poput **M.O.R.T.-a** i **Gatuza**, dok je sam početak večeri bio namijenjen mladim bendovima **Social Blue** i **Mnogi Drugi**. Poseban nastup za svoju domaću publiku održao je i Dino Miklaužić, pobjednik "Zvijezdica".

Rock na Sutli

Subota je, s druge strane, imala nešto šarolikiji spektar bendova, a sve je započelo s ovogodišnjim pobjednicima HGF-a **Tight Grips** iz Karlovca, koji su fino zagrijali publiku, i zabočkim **Breakdown!**, koji su pokazali da se u Zagorju i dalje praši dobar rock. **Kandžija i Gole žene** su se predstavili u najboljem svijetu s odličnim prošlogodišnjim albumom "Nema labavo", **TBF** je pokazao zašto su jedne od najvećih hrvatskih zvijezda, dok je **Kawasaki 3p** završio s frenetičnim nastupom na kojeg nitko nije mogao ostati ravnodušan.

M.O.R.T.

Kandžija i Gole žene

U sklopu festivala bio je organiziran besplatan prijevoz iz Zagreba i Varaždina te besplatan (Hemmens) kamp za sve one koji su došli iz udaljenih krajeva a htjeli su uživati oba dana festivala.

Za festivalsku publiku bio je osiguran zanimljiv program na raznim lokacijama Huma na Sutli.

TBF

Kawasaki 3P

Tako je prvog festivalskog dana u dječjem vrtiću Balončica za najmlađe organizirana radionica s HAI igračkama koju je provela udruga za projektni menadžment u kulturi - poVUCizakulturu. Svaka od prezentiranih igračaka bila je inspirirana nekim dijelom kulturne baštine, te o tome ta ista igračka 'priča priču'. Igračke su namijenjene djeci predškolske dobi, a s njima se uči o hrvatskoj baštini. Vrtičanci su s oduševljenjem isprobali svaku od predstavljenih igračaka.

Lepoglavski fotoklub Deseti K je predstavio zanimljivu izložbu "Kroz objektiv".

Grafit na pročelju zgrade oslikali su poznati street art umjetnici Boris Bare i Modul.

Hoomstock je nastao kao plod mašte mladih ljudi koji su željeli napraviti nešto dobro, nešto novo i u krajnji fazi korisno za svoju lokalnu zajednicu. To mu je nit vodilja tako da je dio sredstava bio doniran za dječaka rođenog 2011 godine s dijagnozom : Poremećaj socijalne komunikacije autističnog spektra.

Publika

HOOMSTOCK KAO DIO HUMČANA

NENAD KUNŠTEK

amaterski glazbenik, jedan od početnika ideje o udruzi mladih i festivalu Hoomstock

Kako je došlo do ideje za Hoomstock?

U principu, cijela ta priča vrtjela se u startu oko nekoliko ljudi, ja i nekoliko dečki iz benda Humskey koji smo kroz godine sviranja okolo shvatili da svugdje sviramo samo na Humu nismo naći nikakvo mjesto, klub, krčmu, bilo što gdje bi mogli odsvirati dvije - tri pjesme. I onda je krenulo, ako nam neće nitko ništa, napraviti ćemo sami i tu je počela neka ta ideja. Tada je tu osnovnu priču prepoznalo dosta ljudi s Huma kojima je isto nedostajalo nekih osnovnih sadržaja, prvenstveno što fali i svima mladima, društvenih aktivnosti kojih na Humu nema... Ni dan danas, osim Hoomstocka nema ničega, što je jako žalosno. Tu je jedna velika rupa što se tiče ponude za mlade. Od toga je krenulo, poslije se na to nadovezalo puno ljudi i poznanika koje smo imali, okolni KUD te se skupila kritična masa ljudi i onda smo se organizirali prvi Hoomstock.

Što ste očekivali od prvog Hoomstocka?

U onom trenutku nas je bilo jako strah da će nas ljudi popljuvati. To je regija gdje su slovenske polke i dani piva maksimum, a onda smo se mi našli i rekli: „Sad će svirati Zadruga.“ Tu je bilo malo straha, kako će zajednica uopće reagirati i ispalо je na kraju super.

Kako je bilo s financijama?

Haha... nije bilo financija. Tu je bio jedan rizik koji je danas na jednoj drugoj ljestvici, ali mi onda uopće nismo imali financija, nismo znali kako će to sve ispasti. Evo, moram se zahvaliti svim bendovima, jer na prvom Hoomstocku bendovi su svirali besplatno. Ulaznica je bila simboličnih deset kuna i skupljale su se donacije i sakupljena je solidna lova. I to je na kraju rezultiralo tome da smo donirali 19.000 kuna našoj kolegici koja je nastradala u prometnoj nesreći baš nedugo prije toga. Doslovno sve, kompletno sve je donirano. Nitko na početku nije znao što će se dogoditi niti što možemo očekivati.

Da ti je netko na prvom Hoomstocku rekao da će za deset godina to biti najveći događaj u regiji, kakva bi bila tvoja reakcija?

Ja imam široke vidike, i možda sam to i video nekako, ali da sam mogao reći da se će se to realizirati, definitivno ne. I definitivno ne na ovoj razini i nivou kako je to danas, to nisam mogao predvidjeti. Nadao sam se da će

Hoomstock rasti, možda sam ja tad i deseti Hoomstock video u toj dvorani. Prvi je bio boom, dosta veći nego smo mi očekivali. Pa i drugi je opet bio puno veći nego prvi. Onda smo već mogli vidjeti da to nekako raste zato je treći korak bio izlazak na igralište, na veći prostor jer kinodvorana koja je progurala prva dva, veći kapacitet nije mogla prožvakati.

Jel Vas bilo strah trećeg Hoomstocka?

Je, zato što je to novi teritorij, čisto drugačija organizacija. Organizirati nešto u kinodvorani i na otvorenom je dan i noć, organizacijski jako velika razlika. Kroz godine se stekne neko iskustvo pa je možda zadnja četiri Hoomstocka bilo dosta lakše organizirati jer smo znali što nas očekuje. Taj prvi kad smo izašli van bio je veliki skok i organizacijski drugačije. Neću reći da je puno više posla, nismo vadili stolce, tu je bilo manje fizičkog rada, ali smo postavljali skelu. Nismo znali kakav prostor treba ograditi, koliko ljudi uopće očekivati vani. Onda razmišljati o tome što ako padne kiša, pa onda krpati one male šatore za slučaj elementarne nepogode da nam ljudi ne pobegnu. Puno toga ti se vrti u glavi. Ne znaš, fakat ne znaš što te očekuje. Nije bilo ničeg, to je bio ograđen prostor i bina. WC je bio jedan unisex, ali ima jedna priča. Sandi je drugo jutro ili treće čak, nebitno koje jutro, rekao ja to moram vidjeti kako izgleda jer je bio samo jedan. I otvorio ga je, a u njemu velika netaknutarola papira i možda je jedan čovjek išao u taj WC. Očekivao bi septičku jamu u najmanju ruku, ali mislim da je bio netaknut. Sandi je rekao da je bio čišći nego njegov WC doma. Dogodine je bila ideja da WC-e uopće ne unajmimo, I to, sanitarna te pita koliko će ljudi doći, pa ti kažeš 200, pa onda ona kaže može jedan WC, a na kraju ti ispadne da dođe 1000 ljudi.

MATIJA MLINAREC

predsjednik Humske udruge mladih

Prvi Hoomstock, pripreme i očekivanja.

Prvi Hoomstock je počeo više iz znatiželje, ekipa je iz šale rekla "Idemo napraviti neku svirku" i tako je došlo do prvog Hoomstocka. Pa je prva ideja došla, pa druga, pa su rekli: "Kako ćemo se zvati? ... a mogli bismo spojiti Hum i Woodstock" i tako je nastao Hoomstock. Nakon toga su rekli: "Idemo u dvorani to napraviti." U dvorani su bili stolice koje su se morale maknuti tako da smo na tome radili tjedan dana. Mislim da je u 11 godina Hoomstocka to bio najzahtjevniji dio posla u pripremi prostora. To je sve bilo staro i teško za micati.

Otkud inspiracija, ideja?

Ekipa koja je to započela, cijeli je život u glazbi, preko KUD-a, zborova i tih njihovih bendova i s obzirom na to da nisu imali gdje svirati, htjeli su nešto organizirati za svoj kraj tako da su rekli „Idemo organizirati koncert.“ I onda je od tog koncerta nastalo nešto više i sada je to festival.

Kakav je osjećaj nakon što napraviš tako nešto, nakon prvog Hoomstock-a?

Pa bilo je stvarno odlično, ljudi su pričali o tome: „Kamo idemo danas van?“ i svi su došli u dvoranu i sve je bilo živo... Iako, i prije je toga bilo, bio je to puno življiji kraj nego danas, ljudi su izlazili i igrališta su bila puna. Ako bismo danas počeli organizirati takvo nešto, mislim da bi se mnogo manje ljudi uključilo nego prije jedanaest godina, tada su ljudi više težili zajedništvu i nije bio nekakav problem pozvati 20 – 30 ljudi koji bi sudjelovali i radili tjedan dana.

Kakva su bila očekivanja nakon prva dva, tri izdanja?

Iskreno, nismo mogli znati kako će biti, nadali smo se najboljem. Na kraju je bilo, ne znam, 300 ljudi. Drugi Hoomstock je bilo već 400 i ono, mislim, nitko nije mogao znati jer ništa takvoga se nije događalo tu kod nas.

Koliko vremena uložite u Hoomstock?

Pa kad završi Hoomstock. Inače, ovaj Hoomstock, znači 2016. još nije ni počeo i većinom stvari koje nismo realizirali ovu godinu imamo pripremljene za sljedeću. Recimo da je to dvogodišnji projekt, novi festival počinje s organizacijom i prije početka trenutnog.

KLEMEN GOVEDIĆ

tajnik Humske udruge mladih, amaterski glazbenik

Tvoja sjećanja na prvi hoomstock?

Meni je prvi Hoomstock valjda bio prvi rock koncert općenito, bio sam u sedmom razredu. Svi su nešto pričali o nekom Hoomstocku, „što je to?“ Onda sam video plakat i sestrina frendica je rekla: „Idemo“ i dobro, idemo. Mislim da je taj prvi Hoomstock bio ključan trenutak što je ja uopće danas bavim glazbom i sviram rock. Stvarno je utjecao na mene.

S koliko godina si ti krenuo sudjelovati u organizaciji?

S organizacijom sam počeo negdje oko petog Hoomstocka. Nastupao je Psihomodo pop i ja sam prvi puta svirao sa svojim bendom na Hoomstocku. Bend se zvao Flair, ali prije smo se zvali Visoki napon. Bilo nas je četvero i svirali smo samo covere i yu rock. Onda se ekipa promijenila, došao je ženski vokal i krenuli smo malo "ozbiljnije". Bilo je to ok za naše godine, većina nas nije ni bila punoljetna.

Kako spavate tijekom Hoomstocka?

Prošle godine koncert se održavao u petak. Počeli smo s pripremama u srijedu, jer je u utorak padala kiša. Ali onda smo u srijedu po kiši sastavljeni šatore, a u četvrtak sve finiširali do 11 navečer i već se u pola 7 ujutro vratili na igralište. Spavanje je sporedna tema. A ovaj Hoomstock, zadnji, nisam spavao 50 sati, praktički sam cijeli festival bio na nogama.

Pa je li vrijedno sve to tolikog napora i stresa?

Pa na kraju kad vidiš da dođe 2000 ljudi koji su zadovoljni, a na njima vidiš: Baš ste ovo super napravili, "nema problema... Radit ćemo ponovo i još više da možemo opet isto doživjeti.

ADALBERT TURNER JUCI PURICA

pjevač, solista u Zagrebačkom gradskom kazalištu Komedija

Kako gledate na Hoomstock kao priznati glumac i pjevač?

Pozitivna stvar, odlična stvar koja se dogodila da se ekipa mlađih koji su se skupili da nešto takvo dobrog napravi i koliko je sad? Deset, jedanaest godina i super je, samo raste i širi se... I ono što bih htio napomenuti je kad bi bar i lokalni moćnici, ajmo to tako nazvati, i njih pratili u stopi, to bi bilo još bolje. Jest da prate, ali još da se malo više angažiraju... i općina, da se to proširi pa to može postati kao nekakav spektakl.

Kako je bilo prije? Kakav je bio Hoomstock prije?

Prvih dana se sjećam, još smo bili tu u Kinodvorani ako se ne varam dva puta. U početku nešto manji prostor, manje ljudi i slično, a danas dođe nekoliko tisuća ljudi što je jako pohvalno. Znači da se čuje, da se zna i to je to!

U čemu je snaga Hoomstocka u odnosu na druge sadržaje u županiji i šire?

Ja mislim da je to upravo taj mentalitet naših mlađih. Općenito sam dosta prošao Hrvatsku i nažalost prevladava taj, hajmo to nazvati primitivizam, plitke note, plitki tekstovi, ne znam kako bi to čovjek nazvao... Jer ja ne slušam to i uopće mi nije jasno kako netko može te cajke i tu današnju popularnu glazbu slušati jer u njima nema ničega. Zato mislim da to što tu klinici slušaju dobru mjuzu, nadam se da nema tu cajki, ali sigurno ima, ali dok god se budu oni borili i radili kako rade, mislim da će Hoomstock privlačiti sve više i više ljudi i na kraju krajeva odgajati mlađe generacije da znaju što je dobro.

Što biste promijenili na Hoomstocku?

Nema mane što se mene tiče, vrijedni su mladi ljudi, rade sve dobro i svaki put dolaze odlični izvođači, a ono što uvijek govorim – ne možeš uvijek svakome ugoditi što se tiče izvođača. Sve ovisi o finansijskim mogućnostima, znaš ono kako se kaže: kak ti je velki krevet tak se rastegneš. Ja im se divim stvarno, to su sve jaka naša imena naše estrade, što se tiče te nekakve rock glazbe, i TBF, to nije rock, ne znam kako bih to uopće nazvao, ali nešto u stilu rap - rocka.

Imali li neki izvođač kojega biste voljeli čuti na Hoomstocku?

Pa ove godine... Bare. Ja volim Majke, što se Hrvatske tiče, nikad je nisam doživljavao kao rock zemlju jer nije bilo rock bendova. Bili su Atomska sklonište s pokojnjim Sergiom, kako je on umro, tako su i oni zamrli što se toga tiče, a onda se pojавio Bare s Majkama što je meni bilo: „ajme konačno neki rock bend“, a ovo ostalo je sve bilo, ni v rit ni mimo.

Bi li Hoomstock mogao postati najveći festival u Hrvatskoj?

U Hrvatskoj? Gle, mogao bi, kako ne, a za sve to potrebne su financije i nije to tek tako ostvarivo. Cijeli bi kraj trebao živjeti za nešto takvoga i cijela infrastruktura mjesta bi se trebala mijenjati da se nešto takvoga dogodi. Ukoliko dođe do situacije u kojoj ti imаш u dva dana pedeset tisuća ljudi, moraš imati smještaj i zbrinuti sve te ljude za vrijeme festivala. Ne govorim samo o noćenjima, možda deset posto ljudi bi negdje prenoćilo, ali treba riješiti hranu i sanitarije. To je veliki pothvat, ali sve se može ako mjesto, okolica i općina, odnosno svi zajedno žive za to.

VIZIJA - HOOMSTOCK 2017-2022

Hum na Sutli, ruralno mjesto na području Krapinsko zagorske županije, mjesto festivala Hoomstock koji je ove godine napravio više nego uspješnu tranziciju iz jednodnevnog koncerta u pravi festivalski oblik.

Ogroman potencijal uspješnosti i rasta festivala ogleda se u mogućnostima razvoja programa i uključivanja mnogih povijesnih i turističkih lokacija te povezivanja gospodarskih, umjetničkih, znanstvenih, zabavnih i ostalih sadržaja na području Krapinsko zagorske županije. Manifestacija razvija nove i mlade urbane kulture i kontinuiranom uspjehu i reprodukcije istih, što je rezultiralo prerastanjem manifestacije u prepoznatljiv i priznat festival. Uspjeh tzv. brendiranje ovakvog događaja bio je od izuzetne važnosti za sve njegove sudionike koji su tako prepoznali osobne interese te se uključiti u realizaciju festivala koji im svojom prepoznatljivošću jamči uspješnost.

HOOMSTOCK – SLJEDEĆIH 5 GODINA

Festival će poticati suradnju općina na granici susjednih država te utjecati na razvitak daljnje suradnje kojim će obje strane imati dobit. Plan je promjena lokacije na Sutlansko jezero koje bi s pripadajućim turističkim sadržajima dodatno pridonijelo razvitu i atrakciji festivala čime bi postao najveći festival u regiji

HOOMSTOCK KROZ DESETLJEĆE ...

Humska udruga mladih (skraćeno HUM) je osnovana 2005. kao nevladina, nestranačka, neprofitna udruga mladih sa svrhom okupljanja mladih s područja Huma na Sutli. Prvenstveni ciljevi Udruge su okupljanje i zbližavanje mladih te poticanje sportskih, kulturnih i zabavnih sadržaja na području općine Hum na Sutli.

Hoomstock je jedan od prvih projekata koji je udruga pokrenula bio je mali glazbeni koncert u maloj staroj kinodvorani koja je počela s tek nekoliko prijatelja iz tada aktualnog benda Humskey. Dečki su kroz godine sviranja shvatili da su prosvirali cijelu Hrvatsku, a „doma“ nisu odsvirali niti jednu pjesmu. U regiji u kojoj su slovenske polke i dani piva maksimum, rodila se ambiciozna ideja Hoomstocka.

Ideja za ideju, misao za misao i smislio se koncept prvog Hoomstocka koji se održao 2006 godine.

2006 - **400 posjetitelja**, Retro 69, Superbake, Delikt, The Humskey, Zadruga, Juci

2007 - **600 posjetitelja**, Zadruga, The Trio, Dečki 'z Huma, Rufusi

2008 - **1200 posjetitelja**, Queen Real Tribute, Kula, Dijabaz, Delay, Dečki 'z Huma, 6 Wheel Cadillac

2009 - **1300 posjetitelja**, Atomsko Sklonište, Crni Ribar, Chimily's, Bad Mushrooms, Sindikat

2010 - **1400 posjetitelja**, Belfast Food, PickSiebner, The Trio, 3 Debela Psa

2011 - **1500 posjetitelja**, Psihomodo Pop, VIS Peri Deri, Crni Ribar, Dijabaz, Flair

2012 - **1500 posjetitelja**, Pips, Chips & Videoclips, Pozdrav Azri, On/Off, Veleizdaja

2013 - **1700 posjetitelja**, Gustafi, Small House Brown, The Guest, Trnje Live Acoustic, Džem

2014 - **1500 posjetitelja**, Let 3, Mi2, Mašinko, Waterline, The Guest

2015 - **2000 posjetitelja**, Hladno pivo, Edo Maajka, Zadruga, Tapatafko, The Ghen

2016 - **3000 posjetitelja**, Majke, TBF, Kawasaki 3P, Kandžija i Gole žene, Gatuzo, M.O.R.T., Breakdown!, Mnogi Drugi, Tight Grips, Social Blue

GALERIJA

Rock na Sutli

Rock na Sutli

Rock na Sutli

